

[Bausgaard.]

klart, det er et vægtigt hensyn, men de økonomiske problemer, der rejser sig, hvis vi ikke skulle være i stand til som forudset at gennemføre merværdiafgiften inden 1. oktober, er dog ikke af en sådan størrelsesorden, at de ikke kan klares ad anden vej, hvis man vil det. Det er derfor vigtigere, at man nu gør sig klart, at vi her står over for en virkelig skatterreform, som har krav på grundig tilrettelægning og overvejelse. Det er også vigtigt, at vi virkelig, som ikke mindst det ærede medlem hr. Knud Thomsen var inde på, får afvejet virkningerne over for de enkelte erhvervsgrupper. Principielt er registrering jo nødvendig — og sådan må det vel være — for at få godtgørelse for den oms, man har betalt; men det rejser jo en række problemer eksempelvis med hensyn til hele pengevæsenet, som ifølge sin natur ikke er og næppe kan indtages under merværdiafgiften; men hvad med de investeringer, disse virksomheder har? Skal de ikke have godtgjort den oms, de har betalt for disse investeringer? Det er kun for at nævne, at her rejser sig, synes jeg, dette principielle problem.

Endelig synes jeg, at finansministerens i øvrigt meget omfattende og meget grundige og belærende fremsættelse manglede én ting, en ting, som jeg finder væsentlig netop ud fra det hensyn, at man må forsøge at vurdere virkningerne af en sådan omlægning for de enkelte erhvervsgrupper. Finansministeren kunne måske ekstra have følt anledning til at nævne problemet, fordi det drejer sig om den eneste erhvervsgruppe, der på forhånd har vendt sig imod forslaget, nemlig gartnerierhvervet. Jeg kan simpel hen ikke forstå, at finansministeren kan lade være med at trække spørgsmålet frem, når der kun er én erhvervsgruppe af betydning, der på forhånd klart har erklæret, at den ikke lader sig indarbejde under dette system. Det er muligt, at gartnerierhvervet overvurderer sine egne problemer, men jeg tror ikke, det vil være hensigtsmæssigt at forsøge omhyggeligt at undgå at beskæftige sig

med den eneste erhvervsgruppe, der på forhånd siger, at den ikke er i stand til at indrette sig under systemet. Der er problemer for gartnerierhvervet, problemer, som muligvis kan klares, men her er igen et eksempel på, at vi nødvendigvis må have vurderet alt, hvad vi er i stand til at vurdere af virkninger over for de enkelte erhvervsgrupper.

Ministeren nævner selv i sin fremsættelse en række eksempler til understregning af den principielle linje i forslaget og fremhæver eksempelvis transporten. Jeg er ubetinget enig i, at skal man have merværdiafgiften, er det vigtigt, at man undgår at få for mange områder, som skal fritages for afgiften, men netop for transporten melder der sig igen et af de problemer, som vi rent principielt må have med i vurderingen ved den administrative tilrettelægning.

Det er jo rigtigt, at transportudgiften, fordi der her skal betales oms, ikke betyder en transportfordyrelse for erhvervene, fordi de, når de skal betale deres omsætningsafgift, må trække fra, hvad de selv har betalt i forudgående led. Men det administrative problem melder sig for de utallige små ekspeditioner, der er netop på transportområdet. Både baner og fragtmænd kan have i hundredvis af fragtekspeditioner, hvor fragten opkræves måske med ørebeløb, og hvordan skal den administrative tilrettelægning af denne omsopkrævning være? Det er igen et problem, der understreger behovet for virkelig at få vurderet erhvervenes problemer.

Et andet og måske nok så væsentligt eksempel er også fremdraget af finansministeren, men finansministeren drager her en konklusion, som jeg finder måske er lidt forenklet. Det, jeg tænker på, er, at importørerne skal betale afgiften straks ved indklareringen af de importerede varer. Finansministeren siger: ja men herved opnår man en ligestiling mellem eksportører og grossister. Det er jo rigtigt, men spørgsmålet er, om det er rigtigt i enhver situation